A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2007. február 7.)

az Olaszország által a 17/2004 számú, Szicília régióra vonatkozó törvény 60. cikke alapján nyújtani kívánt C 34/2005 (ex N 113/2005) számú támogatási programról

(az értesítés a C(2007) 284. számú dokumentummal történt)

(Csak az olasz nyelvű szöveg hiteles)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2007/493/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 88. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

miután felhívta az érdekelt feleket, hogy az említett cikkeknek [1] megfelelően tegyék meg észrevételeiket,

mivel:

I. ELJÁRÁS

(1) Az olasz hatóságok 2005. március 9-i levelükben az EK-Szerződés 88. cikkének 3. bekezdése értelmében értesítették a Bizottságot a 17/2004. számú „Programozási és pénzügyi rendelkezések a 2005-ös esztendőre" című regionális törvény 60. cikke által előírt támogatási intézkedésről.

(2) A Bizottság 2005. március 29-én és 2005. június 10-én kelt levelében további információkat kért a bejelentett intézkedésről.

(3) Az olasz hatóságok a Bizottság 2005. április 27-i emlékeztetőjét követően 2005. május 18-i levelükben, valamint 2005. július 12-i és 2005. július 14-i levelükben válaszoltak.

(4) 2005. szeptember 21-i levelében a Bizottság tájékoztatta Olaszországot azon határozatáról, hogy az intézkedéssel kapcsolatban megindítja az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárást.

(5) A Bizottság eljárás kezdeményezéséről szóló határozatát kihirdették az *Európai Unió Hivatalos Lapjá*ban [2]. A Bizottság felkérte az érdekelt feleket, hogy nyújtsák be észrevételeiket a támogatással kapcsolatban.

(6) A Bizottság semmilyen észrevételt nem kapott az érdekelt felektől.

(7) Az olasz hatóságok 2005. november 10-én kelt, a Bizottságnál 2005. november 15-i keltezéssel nyilvántartásba vett levelükben arra kérték a Bizottságot, hogy függessze fel az eljárást, mivel a C-475/2003 számú ügyben a Bíróság ítéletét várják a termelési tevékenységekre kirótt regionális adónak (IRAP) a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 33. cikkének (1) bekezdésével való összeférhetőségére vonatkozóan: egységes adóalap-megállapítás [3]. Ezt a kérést később a 2006. augusztus 2-i levélben megerősítették egy 2006. július 11-i kérelmet követően. 2006. október 3-án a Bíróság elismerte az IRAP-nak a 77/388/EGK irányelv 33. cikkének (1) bekezdésével való összeegyeztethetőségét [4].

(8) Az olasz hatóságok 2006. május 8-án kelt, a Bizottságnál 2006. május 11-i keltezéssel nyilvántartásba vett levelükben tájékoztatták a Bizottságot a 17/2004 számú regionális törvény 60. cikkének módosításáról, kijelentvén, hogy a kérdéses intézkedés az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a csekély összegű (*de minimis*) támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2001. január 12-i 69/2001/EK bizottsági rendelet [5] hatálya alá tartozik nemcsak a Bizottság jóváhagyásáig, hanem „abban az esetben is, ha a Bizottság elutasító határozatot fogad el".

II. AZ INTÉZKEDÉS LEÍRÁSA

II.1. Az intézkedés célja

(9) Az olasz hatóságok szerint az intézkedés célja az új vállalkozások létrejöttének ösztönzése, valamint a Szicíliában működő és más olasz régiókban elhelyezkedő vállalkozások közötti szakadék csökkentése, mivel Szicíliában az életszínvonal túlzottan alacsony, illetve az alulfoglalkoztatottság az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének a) pontja szerint jelentősnek minősül.

[1] HL C 82., 2006.4.5., 71. o.
[2] Lásd az 1. számú megjegyzést.
[3] HL L 145., 1977.6.13., 1. o.
[4] Az Európai Közösségek Bíróságának 2006. október 3-i ítélete. Banca popolare di Cremona Soc.coop.arl kontra Agenzia Entrate Ufficio Cremona, még nem tették közzé.
[5] HL L 10., 2001.1.13., 30. o.

(10) Ezenkívül a kérdéses intézkedésnek az lenne a célja, hogy Szicíliában növelje a beruházási lehetőségeket a biztonsági szabványok és a bűnmegelőzés fejlesztése által.

II.2. **Az intézkedés jogalapja**

(11) A 17/2004 számú Legge Regionale [regionális törvény] 60. cikkének 1. albekezdése rendelkezik arról, hogy az IRAP (a termelési tevékenységekre kirótt regionális adó) kulcsát 2005-ben 1 %-kal, 2006-ban 0,75 %-kal, 2007-ben pedig 0,5 %-kal csökkentsék a szövetkezetek esetében (pontosabban a „società cooperative a mutualità prevalente" esetében), az olasz polgári törvénykönyv értelmében ([6]).

(12) A 17/2004 számú regionális törvény 60. cikkének 2. albekezdése ugyanezt a kedvezményt kiterjeszti az 1931. június 18-i 773. számú királyi rendeletben meghatározott biztonsági szolgáltatásokat nyújtó társaságokra is, amely rendelet meghatározza, hogy a prefektus milyen feltételekkel engedélyezheti szerveknek, illetve magánszemélyeknek, hogy ingó- vagy ingatlan javak biztonságát vagy védelmét biztosító, illetve magánnyomozói szolgáltatást nyújtsanak ([7]).

(13) Az IRAP adókulcs csökkentéseiről a szicíliai regionális hatóságok döntöttek, élve a nemzeti jog által minden olasz régió számára elismert azon joggal, hogy módosítsák az adókulcsot ([8]).

II.3. **Az intézkedés költségvetése**

(14) Az olasz hatóságok szerint a 60. cikknek a költségvetésre gyakorolt hatása körülbelül 2 millió euróra becsülhető a teljes 2005–2007 közötti időszakra vonatkozóan.

II.4. **Halmozódás**

(15) Tilos a kérdéses intézkedés egyéb helyi, regionális, nemzeti, vagy közösségi programokból ugyanazon támogatható kiadások fedezésére kapott támogatásokkal történő halmozása.

II.5. **Az intézkedés időtartama**

(16) A 17/2004 számú regionális törvény 2004. december 29-én lépett hatályba, de a 60. cikk elrendeli, hogy az intézkedés a „*de minimis*" rendelet hatálya alá tartozik a Bizottság jóváhagyásáig. A 2006. május 16-i levélben az olasz hatóságok megindokolták, hogy az intézkedés abban az esetben is a „*de minimis*" rendelet hatálya alá tartozik, ha a Bizottság elutasító határozatot fogad el.

(17) A programot három adóévre alkalmazzák 2005-től 2007-ig.

III. **AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁNAK INDOKAI**

(18) 2005. szeptember 21-i levelében a Bizottság megerősítette, hogy a bejelentett támogatás állami támogatásnak minősül a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében, mivel állami forrásokat igényel, szelektív, bizonyos ágazatokra és/vagy bizonyos vállalkozási kategóriákra irányul, előnyt ad az ilyen vállalkozásoknak más, ugyanolyan szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásokkal szemben, torzíthatja a versenyt és közösségi szinten befolyásolhatja a kereskedelmet.

(19) Az eljárás megindításának egyik oka annak a ténynek tulajdonítható, hogy a Bizottság nem volt képes kizárni annak lehetőségét, hogy az intézkedésnek a Közösségen belüli kereskedelemre gyakorolt hatásai nem állnak szemben a közös érdekkel, figyelembe véve továbbá, hogy a program alapján a kedvezményezettek nem kötelesek ellentételezni az ilyen torzításokat.

(20) A Bizottság ezenkívül kétségbe vonta, hogy a bejelentett intézkedés kielégíti a regionális állami támogatásokra vonatkozó közösségi iránymutatások (a továbbiakban iránymutatások) feltételeit ([9]). Az intézkedés ugyanis az értesítés szerint a szicíliai szövetkezetek működéséhez és a biztonsági szolgáltatásokhoz nyújt támogatást.

(21) Az iránymutatások 4.15. pontja szerint a működési támogatások akkor nyújthatók, ha igazolható a regionális fejlődéshez való hozzájárulásuk, illetve azt előmozdító természetük, és ha mértékük arányos az enyhíteni kívánt hátrányokkal. E tekintetben a Bizottságnak kétségei vannak afelől, hogy az olasz hatóságok képesek igazolni a működési támogatást jogosságát, bizonyítva az esetleges hátrányok létezését és felmérve azok fontosságát.

(22) A Bizottság kétségeit fejezte ki afelől, hogy a 17/2004 számú regionális törvény 60. cikkének 1. albekezdése által elrendelt működési támogatás összeegyeztethető a közös piaccal azon tény alapján, hogy hozzájárulna új vállalkozások létrejöttéhez és csökkentené a szicíliai, illetve az Olaszország más területein működő vállalkozások közötti különbségeket. Ebben a tekintetben a Bizottság megjegyezte, hogy nem világos az IRAP valamennyi szövetkezet esetében történő csökkentése és az új szicíliai vállalkozások létrehozása közötti kapcsolat, illetve hogy az olasz hatóságok erre vonatkozóan semmilyen magyarázattal nem szolgáltak.

([6]) A 2003. január 17-i 6/2003 számú törvényerejű rendelet 8. cikkével módosított olasz polgári törvénykönyv VI. címe.

([7]) Az 1931. június 18-i 773. számú királyi rendelet IV. címe, valamint későbbi módosításai és kiegészítései. A prefektus a már meglévő intézmények fontossági számára való tekintettel is megtagadhatja az engedélyt.

([8]) 1997. december 15-i 446. számú, az IRAP-ról szóló törvényerejű rendelet.

([9]) HL C 74., 1998.3.10., 9. o.

(23) Az értesítésben az olasz hatóságok azt állították, hogy a szicíliai vállalkozások szerkezeti hátrányokkal küzdenek, mivel Szicília elszigetelt, kifejezetten legkülső régió, amely igen távol helyezkedik el a kontinensen található gazdasági központoktól. E tekintetben a Bizottság megállapítja, hogy azok a régiók tekintendők legkülső régióknak, amelyeket az az Európai Unióról szóló szerződéshez csatolt, a Közösség legkülső régióiról szóló 26. nyilatkozat szerinti mindenre kiterjedő jegyzékben ([10]) meghatároznak. Ezenkívül a támogatás, úgy tűnik, nem alkalmas a Szicília elszigetelt jellegéhez kapcsolódó problémák elhárítására, mivel nem mutat semmilyen kapcsolatot a szigetjelleghez fűződő járulékos költségekkel, mint például a szállítási költségekkel.

(24) Ezenkívül az olasz hatóságok azt állították, hogy a mikrovállalkozások gyakorisága magasabb finanszírozási költségeket és több munkaerő alkalmazását eredményezi; a munkaerő és az eladósodottság költsége az IRAP adóalap-megállapítás nagy részét képezi, ami a szicíliai vállalkozásokat sújtja. A Bizottság megjegyezte, hogy mivel a szicíliai gazdaság problémáját is a mikrovállalkozások gyakorisága és az abból adódó következmények okozzák, az IRAP általános, bármilyen méretű szövetkezetek számára történő csökkentése nem jelent megoldást, mivel nem a mikrovállalkozásokat célozza. A támogatást nem is csak a mikrovállalkozások számára kellene nyújtani.

(25) A Bizottság azt is hangsúlyozta, hogy a tényleges adókulcsok közötti különbségek, amelyeket az olasz hatóságok feltártak, minden adó esetében beigazolódnak és saját természetükből adódnak. Mindazonáltal ez nem tűnik elegendő indoknak ahhoz, hogy különböző típusú vállalkozásoknak állami támogatást nyújtsanak, és a vizsgált esetben az olasz hatóságok nem nyújtottak konkrét bizonyítékokat arra a tényre vonatkozóan, hogy a szövetkezeteket túlzott mértékben sújtanák a ténylegesen magas IRAP adókulcsok.

(26) Ezenkívül a Bizottság kétségeit fejezte ki az olasz hatóságok által felhasznált adatok megalapozottsága felől annak bizonyítására, hogy egy „átlagos" szicíliai vállalkozás, amelynek forgalma 10 millió euro vagy annál alacsonyabb, és tíznél kevesebb alkalmazottal működik az ipari ágazatban – kivéve a vegyi- és a kőolajipari vállalatokat –, az információs technológia és a turisztikai/szállodai ágazatban magasabb IRAP adót folyósítana egy hasonló tulajdonságokkal rendelkező, „átlagos" lombardiai vállalatnál. Mivel a 17/2004 számú regionális törvény 60. cikkének 1. albekezdése bármely méretű és bármely ágazatban működő szövetkezet számára ad támogatást, valójában csak azoknak az adatoknak az alkalmazása, amely azokra a vállalkozásokra vonatkoznak, amelyeknek forgalma 10 millió euro, vagy annál alacsonyabb, tíznél kevesebb alkalmazottal működik az ipari ágazatban, – kivéve a vegyi- és a kőolajipari vállalatokat – nem tűnik alkalmasnak a kérdéses intézkedés arányosságának bizonyítására.

(27) Egyéb kétségek merültek fel az olasz hatóságok által nyújtott azon információkat illetően, amelyek a 17/2004 számú regionális törvény 60. cikkének 2. albekezdése által elrendelt működési támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségének bizonyítását szolgálták.

(28) Az értesítésben az olasz hatóságok azt állították, hogy a 17/2004 számú regionális törvény 60. cikkének 2. albekezdése a biztonsági szabványok és a bűnmegelőzés fejlesztése által hozzájárul a beruházási lehetőségek növeléséhez Szicíliában. Az olasz hatóságok hangsúlyozták, hogy az átlagos felügyeleti szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás magasabb IRAP adót folyósít az Olaszország más régióiban működő átlagos vállalkozásokhoz képest, részben azért, mert a szicíliai biztonsági szolgáltatást nyújtó társaságok munkaerőköltség/nettó termelési érték aránya átlagosan magasabb, mint az Olaszország más régióiban működő vállalkozások esetében, részben pedig a szicíliai munkaerő piac merevsége miatt, amelyet az alkalmazottak alacsony mobilitása jellemez.

(29) E pontra vonatkozóan a Bizottság azt állítja, hogy a 17/2004 számú regionális törvény 60. cikkének 2. albekezdése és a szicíliai beruházási lehetőségeknek a biztonsági szabványok fejlesztése által történő növelése közötti kapcsolatot, valamint a szicíliai felügyeleti szolgáltatást nyújtó társaságok Olaszország más régióiban működő vállalkozásokhoz képest magasabb költségeinek okaihoz nem fűztek elégséges magyarázatot. A szicíliai munkaerőpiac más régiók munkaerőpiacához képest – úgy tűnik – nem mutat olyan vonásokat, amelyek igazolnák az ágazatban a magasabb fizetéseket.

(30) Ezenkívül a Bizottságnak kétségei vannak afelől, hogy figyelembe kell-e vegye az olasz hatóságok által alkalmazott érveket, amelyek szerint a prefektus vámmal (az úgynevezett „törvényességi" vámokkal) sújthatja/terhelheti meg az ágazat szolgáltatásainak árait, illetve azt, hogy szükséges az ágazat alkalmazottainak szaktudását honorálni. A Bizottság úgy véli, hogy ezek az okok nem világítják meg a törvényességi vámok különbségeiből adódóan a szicíliai munkaerő költségeinek növekedésére gyakorolt hatást.

(31) A Bizottság ezért kifejtette, hogy szükségesnek tartja a kérdés mélyebbre ható elemzését, amely esetleg tartalmazhatná érdekelt harmadik felek észrevételeit is. A Bizottság csak az érdekelt harmadik felek észrevételeinek mérlegelése után döntheti el, hogy az olasz hatóságok által javasolt intézkedés a közös érdekkel ellenkező módon hat-e a kereskedelmi feltételekre.

([10]) Az iránymutatások 27. oldalán lévő lábjegyzet (lásd a 9. számú megjegyzést).

IV. AZ OLASZORSZÁG ÁLTAL BENYÚJTOTT ÉSZREVÉTELEK

(32) Sem az olasz hatóságoktól, sem érdekelt harmadik felektől nem érkeztek be olyan észrevételek, amelyek tisztáznák a hivatalos eljárás elindítása során megfogalmazott kétségeket.

V. AZ INTÉZKEDÉS ÉRTÉKELÉSE

V.1. Törvényesség

(33) A támogatási program felfüggesztési záradékkal történő bejelentésével és a Bizottság felhatalmazására várva annak a *de minimis* rendelet alapján történő végrehajtásával, az olasz hatóságok kielégítették az EK-Szerződés 88. cikkének (3) bekezdése szerinti eljárási követelményeket.

V.2. A program állami támogatás jellege

(34) A Bizottság úgy véli, hogy az intézkedés állami támogatásnak minősül az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében az alábbi okokból:

V.2.1. *Állami források jelenléte*

(35) Az intézkedés megkívánja állami források alkalmazását, mivel Szicília régió elesik a kedvezményezett adóterhének csökkenésével megegyező összegű adóbevételektől.

V.2.2. *Gazdasági előny*

(36) Az intézkedés a tényleges adóteher csökkenéséből származó gazdasági előnyhöz juttatja a kedvezményezettet, ami pénzügyi előnyként jelentkezik az alacsonyabb adókötelezettség következtében, amelyből a vállalkozások rögtön a csökkentés alkalmazásának éveiben hasznot húznak.

V.2.3. *A szelektív jelleg megléte, mivel az intézkedés „egyes vállalkozásoknak vagy egyes termelőknek" kedvez*

(37) Az IRAP-ra vonatkozó nemzeti törvény kimondja, hogy minden régió jogosult az adó 4,25 %-ával növelni vagy csökkenteni az alap adókulcsot legfeljebb egy százalékponttal növelve vagy csökkentve; ez tehát egy szimmetrikusan alkalmazott adórendszert tükröz, amely minden régiót képessé tesz jogilag és ténylegesen is az adó növelésére vagy csökkentésére, és ez önmagában nem kíván állami támogatást.

(38) A Bizottság a múltban úgy határozott [11], hogy az adókulcs alakításának e korlátozott lehetőségei természetüknél fogva szimmetrikusak legyenek, és így az egyes régiók ne élhessenek azzal a lehetőséggel, hogy autonóm mérlegelési jogkörükön belül ágazatonként és adóalanyonként megkülönböztetett adókulcsokat alkalmaznak, és ezáltal ne nyújtsanak állami támogatást. Ezt a következtetést nem érvényteleníti a C-88/2003 („Azori-szigetek") ügyben hozott ítélet [12].

(39) Mindenesetre a bejelentett ügyben Szicília régió nem korlátozta közbelépését a nemzeti törvény által meghatározott autonóm mérlegelési jogkörére, hanem élt azon lehetőségével, hogy meghatározott ágazatokra és adófizetőkre különböző adókulcsokat hozzon létre, amelyek alacsonyabbak a régióban általában akalmazandó adókulcsnál. Ugyanis:

a) a 17/2004 számú regionális törvény 60. cikkének 1. albekezdése egyedül a szicíliai szövetkezetek számára biztosít előnyt, ezért a program potenciális kedvezményezettjei közül kizárja azokat a bármely ágazatban működő szicíliai vállalkozásokat, amelyek nem szövetkezeti formával rendelkeznek;

b) a 17/2004 számú regionális törvény 60. cikkének 2. albekezdése előnyt nyújt, amennyiben az intézkedés olyan gazdasági tevékenységnek kedvez, amely felügyeleti szolgáltatás biztosítását tartalmazza. Másrészt a felügyeleti szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások az alábbi szolgáltatásokat nyújtják: i. értékek időszakos letétbe helyezése, javak és személyek szállítása és kísérete; ii. tulajdonfelügyelet; iii. irattározásra szakosodott létesítmények kezelése; valamint iv. biztonsági berendezések és rendszerek gyártása. A Bizottság szerint ezen szolgáltatások egy részét nyújthatják olyan vállalkozások, amelyek az alkalmazandó állami jogszabály (773/1931 számú királyi rendelet) értelmében nem magánfelügyeletet gyakorló intézmények.

V.2.4. *A verseny torzítása*

(40) Az ítélkezési gyakorlat [13] szerint ahhoz, hogy egy intézkedés torzítsa a versenyt, elegendő, hogy a támogatás igénybevevője versenyben álljon a verseny számára nyitott további vállalkozásokkal.

(41) A Bizottság megjegyzi, hogy a 17/2004 számú regionális törvény 60. cikkének 1. és 2. albekezdése szerinti intézkedések, úgy tűnik, torzítják a versenyt és befolyásolják a tagállamok közötti kereskedelmet, mivel mentesítik a kedvezményezettet egy olyan tehertől, amelyet máskülönben viselniük kellene.

---

[11] A Bizottság 2005. december 7-i C(2005)4675 határozata – N 198/05 sz. állami támogatási ügy – „Adótámogatás a támogatott területeken munkahelyek létesítésére, IRAP csökkentések – 80/2005 számú törvény 11b. cikk". Olyan esetek, amelyek kapcsán a Bizottság nem emel kifogást: HL C 42., 2006.2.18., 3. o.

[12] A Bíróság 2006. szeptember 6-i ítélete – Portugál Köztársaság kontra az Európai Közösségek Bizottsága, még nem tették közzé.

[13] T-214/95 számú Het Vlaamse Gewest kontra Bizottság ügy, EBHT [1998] II-717.

(42) A kérdéses esetben az olasz hatóságok által átadott információk szerint a kedvezményezettek mindenféle méretű, mindenféle ágazatban működő szövetkezetek (a 17/2004 számú regionális törvény 60. cikkének 1. albekezdése). Mivel a szövetkezetek a verseny számára nyitott piacokon versenyeznek más vállalkozásokkal, a 17/2004 számú regionális törvény 60. cikkének 1. albekezdése alkalmas a verseny torzítására és a kereskedelem befolyásolására az ítélkezési gyakorlat értelmében. Hasonlóképpen a Bizottság is úgy véli, hogy a 17/2004 számú regionális törvény 60. cikkének 2. albekezdése szerinti intézkedés torzítja a versenyt és befolyásolja a tagállamok közötti kereskedelmet.

(43) A Bizottság a fenti szempontokat figyelembe véve arra a következtetésre jutott, hogy a javasolt támogatás állami támogatást képez.

V.3 **Összeegyeztethetőség**

(44) Mivel az intézkedés a 87. cikk (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősül, a Szerződés 87. cikke (2) és (3) bekezdéseinek eltérései fényében értékelni kell összeegyeztethetőségét. A Szerződés 87. cikkének (2) bekezdése által az egyes fogyasztóknak nyújtott szociális jellegű támogatásokra, a természeti katasztrófa vagy más rendkívüli események által okozott károk helyreállítására nyújtott támogatásokra és a Német Szövetségi Köztársaság meghatározott régióinak gazdasága számára nyújtott támogatásokra vonatkozóan előírt eltérések nem alkalmazhatók a jelen ügyben. Az intézkedés nem tekinthető fontos, közös európai érdeket szolgáló projektnek, és nem is az a célja, hogy az olasz gazdaság súlyos zavarát orvosolja, amint a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének b) pontja előírja. Az intézkedés esetében a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontjában meghatározott eltérés sem alkalmazható, amely értelmében az egyes tevékenységek, vagy régiók fejlesztését megkönnyíteni kívánó támogatások csak akkor lennének engedélyezhetők, ha nem befolyásolják hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekkel ellentétes mértékben. Végül a támogatásnak nem célja a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének d) pontjában meghatározott kultúra és a kulturális örökség megőrzésének előmozdítása sem.

(45) A 87. cikk (3) bekezdésének a) pontja értelmében azon támogatások engedélyezettek, amelyeket olyan térségek fejlesztésére szánnak, ahol rendkívül alacsony az életszínvonal vagy jelentős az alulfoglalkoztatottság. Szicília olyan térség, amelyre érvényes ez az eltérés.

(46) A Bizottság a hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozatban kifejtette a (18)–(31) preambulumbekezdésben összefoglalt kételyeit, amelyek miatt megkérdőjelezte, hogy az intézkedés esetében alkalmazható-e a 87. cikk (3) bekezdésének a) pontjában meghatározott eltérés. A Bizottság az Olaszország és az érdekelt harmadik felek részéről küldött észrevételek hiányában csak azt tudja megállapítani, hogy e kételyei beigazolódtak.

VI. **KÖVETKEZTETÉS**

(47) A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az Olaszország által bejelentett, a fenti, (11)–(17) preambulumbekezdésben leírt intézkedés nem egyeztethető össze a közös piaccal, az intézkedés esetében az EK-szerződésben meghatározott egyetlen eltérés sem alkalmazható, tehát azt be kell tiltani. Az olasz hatóságok szerint a támogatást mindezidáig nem nyújtották, tehát nem kell visszatéríteni,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Olaszország által a 17/2004. sz. regionális törvény 60. cikke alkalmazásával nyújtani kívánt támogatás állami támogatásnak minősül.

Az első bekezdésben meghatározott támogatás nem egyeztethető össze a közös piaccal és ezért nem nyújtható.

2. cikk

Olaszország az e határozatról szóló értesítést követő két hónapon belül tájékoztatja a Bizottságot a határozatnak való megfelelés érdekében tett intézkedésekről.

3. cikk

E határozat címzettje Olaszország.

Kelt Brüsszelben, 2007. február 7-én.

a Bizottság részéről

Neelie KROES

a Bizottság tagja